

Tygodnik Parafialny OPIEKUN

Święty Józefie, Patronie naszej Parafii, Ozdobo życia rodzinnego, módl się za nami
Sanktuarium Świętego Józefa Siedlce

www.jozefsiedlce.pl

SŁUGA TWÓJ SŁUCHA – rozważanie Słowa Bożego z XXII Niedzieli Zwykłej (rok C)

Tylko pokorny chwali Pana

1 czytanie Syr 3, 17-18. 20. 28-29

Syrach zwraca się z ojcowską serdecznością – «Synu!» – do wszystkich, którzy chcą być dziećmi Bożej mądrości i zaprasza do medytacji o pokorze (Syr 3, 17-29). Czymże ona jest?

Pierwszą jej cechą jest łagodność, która oznacza siłę wyrażającą się w delikatności, stanowczość, która nie ucieka się do przemocy. Człowiek łagodny znajdzie uznanie w oczach ludzi prawych, natomiast nie będzie go szukał u pysznych i głupich.

Drugą cechą człowieka pokornego jest uniżenie, które wymaga najpierw docenienia własnej wielkości bez wpadania w fałszywą skromność. To przede wszystkim wolność od wyniosłości. Oznacza ono również właściwą postawę wobec Boga: uznanie swojej zależności od Niego i akceptację różnych życiowych upokorzeń jako przewidzianych w Bożym zamyśle i pożytecznych.

Człowiek mądry i pokorny nie przestaje słuchać Boga i «rozważać przypowieści» (Syr 3, 29), a więc tak zestawiać odwieczne słowo Boże z ciągle nowym doświadczeniem – swoim i innych – że z tego rozważania rodzi się rozeznanie, jak postąpić w konkretnej sytuacji.

Wreszcie prawdziwa pokora jest też bronią duchową przeciwko kusicielowi, ponieważ nie może on się oprzeć jej sile. (opr. ks. Józef Maciąg)

2 czytanie Hbr 12, 18-19. 22-24a

Autor Listu do Hebrajczyków konfrontuje starotestamentalne doświadczenie Boga związane przede wszystkim z objawieniem na górze Synaj i drogą poprzez pustynię ze spotkaniem z Jezusem, budowniczym nowego Jeruzalem.

O ile lud na pustyni nie mógł się zbliżyć ani nawet dotykać świętej góry, na której manifestowała się obecność Boga, o tyle chrześcijanie wstępują na nowy Synaj bez lęku, w Jezusie dotykają Boga pełnego czułości i dobroci, Boga, który nie skrywa się za obłokiem, ale odsłania swoją twarz, a w krzyżu Swego Syna pozwala kosztować Krwi przymierza, napoju dającego życie wieczne. To, co przerażało w czasach Starego Testamentu staje się bliskie w czasach Kościoła.

Jedyny pośrednik, Jezus, otwiera przed nami źródło życia i zaprasza do spożywania Swego Ciała i picia Swej Krwi. Bóg nie strzeże zazdrośnie sekretu życia, ale poprzez Jezusa otwiera przed nami niewyczerpane źródło życia.

List do Hebrajczyków uzmysławia nam, że na drodze wiary jesteśmy umacniani świadectwem życia patriarchów, proroków, świętych i męczenników. Poprzez wiarę dostępujemy z nimi komunii. Ojciec nie pozostawia swych dzieci pod strażą anonimowego prawa przykazań, zakazów i nakazów, ale wprowadza nas do Kościoła, wspólnoty braci, którzy wspólnie postępują w wierze. Wspólnota ta nie ogranicza się wyłącznie do „ziemskich braci”, ale

jest także wspólnotą świętych, którzy przeszli drogą wiary i doszli do domu Ojca. (opr. ks. Maciej Warowny)

Ewangelia Łk 14, 1. 7-14

W czasie jednego z szabatów przychodzi Jezus na posiłek do pewnego przywódcy faryzeuszów. Jest świadomy tego, że zebrani tam goście bacznie Go obserwują, szukając czegoś, o co mogliby Go oskarżyć. Ale i On sam jest bystrym obserwatorem i widząc, jak sobie wybierają zaszczytne miejsca na tej uczcie, opowiada im przypowieść, przez którą ukazuje taką postawę jako nieprawidłową, jako wyraz złej postawy serca, jako brak pokory.

Jezus zachęca zebranych gości do czegoś, co zapewne wydaje im się dziwne, bo jest dokładnie odwrotne do tej postawy, jaką oni zaprezentowali. Zachęca ich Jezus, by zamiast zajmować pierwsze miejsca, wybierali miejsca ostatnie i pozwolili potem gospodarzowi na zaproponowanie im miejsca bardziej godnego. Oczywiście nikt im nie zagwarantuje tego przeniesienia na lepsze miejsce i może się okazać, że gospodarz zostawi ich na tym ostatnim miejscu.

Na koniec Jezus zwraca się do gospodarza i to nauczanie jest równie zaskakujące, bo radzi mu, by zamiast zapraszać na ucztę swoich przyjaciół, zaprosił ludzi ubogich wszelkiego rodzaju. Oczywiście nie podaje tutaj Jezus jakieś zasady ogólnej i dosłownej, bo sam też bywał na ucztach u przyjaciół w Betanii, chodzi raczej o podkreślenie postawy bezinteresowności, ponieważ ludzie ubodzy zaproszeni na ucztę nie są w stanie zrewanżować się podobnym zaproszeniem na ucztę do nich. I ta bezinteresowność jest źródłem szczęścia dla zapraszającego, bo zapłatą nie jest kolejna uczta do przeżycia, lecz już uczta niebiańska, na którą gromadzi sobie skarb swoją troską o ubogich. Zachęca też Jezus, by ubogich obdarzać nie tylko jałmużną, ale i wchodzić z nimi w relacje, co może się dokonywać zwłaszcza wtedy, kiedy zasiada się razem z nimi do stołu. (opr. O. Tadeusz Hajduk SJ)

List pasterski Biskupa Siedleckiego KAZIMIERZA GURDY na rozpoczęcie nowego roku szkolnego i katechetycznego (2025)

Czcigodni Księża, Osoby Życia Konsekwowanego, Drodzy Bracia i Siostry!

Niedziela, którą dziś przeżywamy, jest ostatnią niedzielą tegorocznych wakacji. Już jutro dzieci i młodzież rozpoczną kolejny rok szkolny i katechetyczny. Dzień 1 września to również osiemdziesiąta szósta rocznica niemieckiego ataku na Polskę, rozpoczynającego II wojnę światową. W tym dniu pamiętamy o wszystkich, którzy podczas tej wojny, oddali swoje życie w obronie naszej wolności. Byli wśród nich nie tylko żołnierze, ale także dzieci, młodzież, nauczyciele i księża. Otaczamy ich naszą wdzięcznością i modlitwą. To dzięki ich poświęceniu i ofierze z życia – po osiemdziesięciu latach od zakończenia tej straszliwej wojny – rodzice i osoby starsze bez niepokoju o swoje życie mogą rozpoczynać nowy dzień, a dzieci i młodzież po wakacjach, mogą rozpoczynać nowy rok szkolny i katechetyczny. Za ten dar pokoju jesteśmy Panu Bogu wdzięczni i o niego stale się modlimy.

Bracia i Siostry. Liturgia słowa dzisiejszej niedzieli wzywa nas do życia w prawdzie o Bogu i o nas. Takie życie pozwala nam znaleźć właściwe dla siebie miejsce w relacjach do Boga i do naszych bliźnich. To dzięki tej prawdzie nie będziemy się ani wywyższać, ani poniżać, bo wiemy, że jedna i druga postawa jest błędną i nieprawdziwą. Dzięki prawdzie o nas pokonamy pychę, która podsycana przez złego ducha, każe nam czuć się ważniejszymi od Pana Boga i wywyższać się ponad naszych braci i siostry. Wiemy, że Tym, który nas wywyższa jest sam Bóg a nie my. On, jak to usłyszeliśmy w odczytanej Ewangelii, może nas poprosić, aby zasiąść wyżej, by zająć właściwe dla nas miejsce. Dzięki prawdzie o nas i o Bogu nie popadniemy w fałszywą ocenę samych siebie. Nikt nie będzie samego siebie wywyższać ani odrzucać. Każdy w Bożych planach i zamiarach ma swoje miejsce i winien je odnaleźć. Każdy powinien dostrzec, że jest dzieckiem Boga, o które On się troszczy i które jest przez Niego kochane. Ta prawda daje pokój i radość. Poznawanie prawdy o sobie to poznawanie miejsca naszej służby Bogu i naszym braciom i siostram. To poznanie miejsca, w którym w różnym zakresie i na różne sposoby możemy innym przyjąć z pomocą w ich drodze do zbawienia. Zdolność do służby, do pomocy innym, jest miarą naszej wartości.

W odkrywaniu prawdy o sobie sprzyja każdy czas, jaki daje nam Pan Bóg. Może nim być zarówno czas pracy, jak i czas odpoczynku. Zakończył się okres urlopów i wakacji. Chciałbym razem z wami wyrazić wdzięczność dobremu Bogu za ten czas, za wszelkie doświadczenie Jego bliskości, jakie – jako ludzie wierzący – przeżyliśmy w miesiącach wakacyjnych. Dziękuję tym, którzy podjęli decyzję o uczestniczeniu w różnych formach wypoczynku organizowanego przez naszą diecezję. W rekolekcjach oazowych dzieci, młodzieży i rodzin, uczestniczyło ponad tysiąc osób. W koloniach zorganizowanych przez naszą diecezjalną Caritas brało udział siedemdziesięcioro dzieci, a w zajęciach w świetlicach sto dzieci. Parafialne oddziały Caritas organizowały wakacje dla dzieci i młodzieży przy parafiach. To bardzo cenna i potrzebna inicjatywa świadcząca o żywotności poszczególnych parafii. Dziękuję ks. Kamilowi, odpowiedzialnemu za rekolekcje oazowe, ks. Pawłowi, koordynującemu wakacje organizowane przez Caritas, dziękuję księżom proboszczom, wikariuszom i wiernym świeckim za zaangażowanie w prowadzenie tych form wakacji.

Nie mogę w moim podziękowaniu Panu Bogu nie wspomnieć o pielgrzymkach, które miały szczególny wymiar w trwającym Roku Jubileuszowym. Dziękuję za Księdza Biskupa Grzegorza, ks. Radosława, księży i za młodzież – pielgrzymów do Rzymu na Jubileusz Młodych, gdzie doświadczyli prawdy o młodości i powszechności Kościoła. Dziękuję za pątników naszej Pieszej Pielgrzymki Podlaskiej, która już po raz 45 wyruszyła na Jasną Górę i uczestników Drugiej Diecezjalnej Pielgrzymki

Rowerowej. W tym roku do Tronu Pani Jasnogórskiej pielgrzymowało dwa tysiące pięciuset pątników pieszych i stu czterdziestu rowerowych. W stosunku do roku ubiegłego było to więcej o dwustu pielgrzymów pieszych i siedemdziesięciu rowerowych, co bardzo cieszy i daje nadzieję na przyszłość. Słowa uznania kieruję do rodziców, którzy zabrali na pielgrzymi szlak swoje małe dzieci. Dziękuję wam, że uczycie dzieci od najmłodszych lat uczestniczenia w życiu Kościoła, że razem z nimi modlicie się i pokazujecie im, że życie człowieka na ziemi jest pielgrzymowaniem do nieba. Jestem wdzięczny Bogu za kierownika pielgrzymki ks. Pawła i jego zastępcę ks. Marka, za księży Bogumiła i Mariusza z grupy rowerowej, dziękuję za księży przewodników i spowiedników oraz wszystkich posługujących w służbach pielgrzymkowych, szczególnie w służbie przemarszu, muzycznej i medycznej. Zapewne było więcej inicjatyw duszpasterskich organizowanych podczas wakacji w naszej diecezji, oprócz tych, o których wspominałem. Wszystkie zasługują na wielkie uznanie i wdzięczność. Mam nadzieję, że ten czas wakacji i wypoczynku, był dla was doświadczeniem prawdy o sobie, dostrzeżeniem swojego miejsca we wspólnocie Kościoła, w relacji do Boga oraz do brata i siostry, którzy są obok nas, z którymi tworzymy jedną wielką rodzinę Chrystusowego Kościoła.

Drodzy Bracia i Siostry. W nadchodzącym tygodniu dzieci i młodzież rozpoczną kolejny rok szkolny i katechetyczny. To czas kształtowania charakteru, pokonywania trudności, rozwijania talentów i uczenia się służby innym. Dla ludzi wierzących przewodnikiem i nauczycielem w życiu zawsze jest Jezus Chrystus. Aby tak było w życiu dzieci i młodzieży powinny się o to zatroszczyć wszystkie środowiska odpowiedzialne za wychowanie młodego pokolenia: rodzina, Kościół i szkoła. Wiemy, że od nowego roku szkolnego, rozporządzeniem Ministra Edukacji, wbrew wyrokowi Trybunału Konstytucyjnego, w szkołach będzie prowadzona tylko jedna godzina lekcji religii tygodniowo, i to na pierwszej lub na ostatniej godzinie w planie zajęć. Jest to znak nierównego, gorszego traktowania ludzi wierzących w naszej Ojczyźnie. Jest to przypomnienie a zarazem zapowiedź czasów, w których religia była wyrzucana ze szkół.

W tej sytuacji potrzeba szczególnej współpracy Kościoła i rodziny w procesie przekazu wiary i wychowania religijnego. Dlatego – drodzy wierzący Rodzice – jeżeli zależy wam na wychowaniu waszych dzieci w wierze w Jezusa Chrystusa i według wartości, jakie On wniósł w życie człowieka, to musicie sami bardziej zaangażować się w religijne wychowanie i umocnienie w wierze swych dzieci. Ma to dokonywać się przede wszystkim poprzez świadectwo waszego życia. Stąd potrzeba waszej wspólnej modlitwy z dziećmi i uczestniczenia z nimi we Mszy św. niedzielnej, pokazania im właściwego – innego od tego ukazywanego w środkach społecznego przekazu – oblicza Kościoła, który jest przede wszystkim miejscem obecności i działania Chrystusa, ale także potrzeba waszego zaangażowania w przygotowanie dzieci i młodzieży do sakramentów świętych, szczególnie pierwszej spowiedzi i Komunii Świętej oraz sakramentu bierzmowania. Przygotowanie do przyjęcia tych sakramentów będzie odbywać się przy parafiach, według opracowanego w naszej diecezji programu i w oparciu o materiały, które podpowiadają rodzicom, jak owocnie katechizować swoje dzieci.

Przygotowania do pierwszej Komunii świętej rozpoczynają się już w klasie pierwszej. Dzieci klasy pierwszej i drugiej zobowiązane są do uczestnictwa wraz z rodzicami w spotkaniach przy parafii cztery razy w roku, w czasie ustalonym z księdzem proboszczem. W klasie trzeciej spotkania powinny odbywać się jeden raz w miesiącu. Tych spotkań nie jest dużo, dlatego proszę rodziców, aby podjęli trud pracy z dziećmi w domu, według zaproponowanego programu. Podobnie jest z przy-

gotowaniem młodzieży do sakramentu bierzmowania. Powinno ono trwać dwa lata. W tym czasie młodzież spotyka się w małych grupach przy parafii raz w miesiącu, rodzice raz na kwartał.

Drodzy Rodzice, nie bądźcie obojętni na propozycje jakie daje wam Kościół. Odpowiedzialny za przygotowanie dzieci i młodzieży do pierwszej Komunii świętej i do bierzmowania jest ksiądz proboszcz, którego wspierają katecheci i kapłani posługujący w parafiach. Jednak to przede wszystkim wy – na mocy zobowiązania wyrażonego podczas chrztu świętego waszych dzieci – jesteście zobowiązani do przekazania wiary w Boga swoim dzieciom. Dlatego proszę rodziców, księży i katechetów o zaangażowanie i współpracę w przygotowanie dzieci i młodzieży do przyjęcia tych sakramentów świętych. Od tego bowiem zależy ich znajomość i umiłowanie Chrystusa, jako swego jedynego Zbawiciela; od tego zależy również ich uczestniczenie w życiu wspólnoty Kościoła, do której należą.

Na koniec pragnę zwrócić uwagę na jeszcze jedną sprawę związaną z troską o katolickie wychowanie dzieci i młodzieży. Dotyczy ona, wprowadzanego w roku szkolnym 2025/2026, nowego przedmiotu o nazwie „Edukacja zdrowotna” w miejsce zlikwidowanego przedmiotu „Wychowanie do życia w rodzinie”. Zajęcia z Edukacji zdrowotnej, w tym roku nieobowiązkowe, prowadzone będą w szkole podstawowej od klasy IV do VIII oraz w szkołach ponadpodstawowych. Na temat wprowadzenia do systemu edukacji tego przedmiotu możemy usłyszeć różne opinie, zarówno pozytywne, jak i negatywne. Należy stwierdzić, że chociaż program nauczania tego przedmiotu zawiera wiele ważnych informacji dotyczących szeroko rozumianego zdrowia człowieka, budzi również kontrowersje, uzasadniony niepokój i zagrożenie ze względu na to, że w istotnej swej części przedmiot ten zawiera treści dotyczące tzw. zdrowia seksualnego, których celem jest zmiana w postrzeganiu rodziny i miłości. Zostało to podkreślone w Liście Prezydium Konferencji Episkopatu Polski z 14 maja br., gdzie biskupi napisali m. in.: „Tematyka seksualności w ramach Edukacji zdrowotnej jest oderwana od kontekstu małżeństwa i rodziny. Małżeństwo jest tu tematem prawie nieobecnym, zaś rodzina – rozumiana jako ojciec, matka i dzieci – jest całkowicie zmarginalizowana. Natomiast tam, gdzie jest o niej mowa – pisali wówczas księża biskupi – przedstawiana jest w negatywnym kontekście, zaś macierzyństwo ukazane jest jako źródło zagrożeń. (...) Ponadto Edukacja zdrowotna wprowadza do szkoły genderową koncepcję płci. Nie wspiera młodych ludzi w zaakceptowaniu swej płci biologicznej. Przeciwnie zachęca dzieci i młodzież do odrzucenia swej męskości i kobiecości. ... Do tego typu identyfikacji skłania obecne w podstawie programowej pojęcie „tożsamość płciowa”. (...) Ostatecznie taka droga może prowadzić do podjęcia operacji „zmiany płci” czyli nieodwracalnego okaleczenia ciała młodych ludzi i wielkiej tragedii dla nich samych”.

Drodzy Rodzice, przyszłość waszych dzieci jest w waszych rękach, dlatego chciałbym, abyście w sprawie uczestniczenia waszych dzieci w zajęciach z edukacji zdrowotnej zaufali opiniom pochodzącym od Kościoła. W tym roku szkolnym decyzja o udziale dzieci w zajęciach z tego przedmiotu zależy od rodziców. Dlatego bardzo Was proszę, abyście przed dniem 25 września – składając w szkole odpowiednie oświadczenie – nie wyrazili zgody, aby wasze dzieci brały udział w demoralizujących zajęciach.

Drodzy rodzice, dyrektorzy szkół, nauczyciele, wychowawcy, katecheci, a nade wszystko kochane dzieci i droga młodzieży, towarzyszę wam moją modlitwą w rozpoczynającym się nowym roku szkolnym i katechetycznym. Choć nie będzie on dla nas łatwy, wkraczamy w ten czas z nadzieją, że z Chrystusem pokonamy wszelkie trudności. Niech Bóg stale będzie z wami i wam błogosławi: w imię Ojca i Syna, i Ducha Świętego. Amen.

+ Kazimierz Gurda
Biskup Siedlecki

Apel Komisji Wychowania Katolickiego Konferencji Episkopatu Polski w związku z wprowadzeniem do szkół przedmiotu edukacja zdrowotna

Drodzy Rodzice,

W roku szkolnym 2025/2026 Waszym dzieciom – począwszy od klasy IV szkoły podstawowej, aż po klasę III szkoły ponadpodstawowej – zostanie zaproponowany udział w zajęciach edukacji zdrowotnej. Zajęcia te nie są obowiązkowe, jeżeli jednak nie zadeklarujecie Państwo braku zgody do nieprzekraczalnej daty 25 września br., dziecko zostanie automatycznie zapisane do udziału w tych lekcjach i będzie miało obowiązek w nich uczestniczyć.

Dobrze wiecie, że jako rodzice jesteście odpowiedzialni za wychowanie własnych dzieci. Macie prawo wychowywać je zgodnie z własnymi przekonaniami. Jeśli widzicie, że w szkole są przekazywane jakieś wartości i zasady życia, z którymi się nie zgadzacie, możecie wyrazić swój sprzeciw.

W programie zajęć z edukacji zdrowotnej są treści wartościowe, takie jak troska o zdrowie fizyczne, higienę psychiczną czy rozpoznawanie zagrożeń. Jednak są też treści, które nie są zgodne z wiarą katolicką i narażają dzieci i młodzież na ryzyko poważnych niebezpieczeństw, mogących wpływać na całe ich życie, a także życie rodziny.

Program przedmiotu – w naszej ocenie – stanowi zagrożenie dla katolickiej wizji rodziny, małżeństwa oraz dojrzałości ludzkiej dzieci i młodzieży. Problematyka małżeństwa i rodziny, rozumianych jako wspólnota ojca, matki i dzieci, została potraktowana w nim w sposób marginalny. Tymczasem Konstytucja Rzeczypospolitej Polskiej wyraźnie podkreśla, że małżeństwo, rodzina, macierzyństwo i ojcostwo znajdują się pod szczególną ochroną państwa. W programie znalazły się treści dotyczące tożsamości płciowej oraz kwestii prawnych i społecznych związanych ze środowiskiem LGBTQ+. Wszystkie osoby zasługują na szacunek, ale ich wizja seksualności nie jest zgodna z nauką Kościoła. Proponowane treści mogą prowadzić do zniekształcenia obrazu kobiecości i męskości, a nawet powodować, że dziewczęta będą identyfikowały się jako chłopcy, a chłopcy – jako dziewczęta, w ich najbardziej wrażliwym okresie życia, w którym młody człowiek poszukuje własnej tożsamości i potrzebuje szczególnego wsparcia, opieki i towarzyszenia mu przez najbliższych. Niezwykle zaś łatwo jest wtedy skrzywdzić młodych ludzi i doprowadzić w konsekwencji do wielu zaburzeń.

Zajęcia poruszające tak istotne i wrażliwe kwestie powinny powstać w oparciu o szeroką debatę społeczną. W Polsce dużą część obywateli stanowią przecież ludzie, którzy przyjmują chrześcijańską wizję małżeństwa i rodziny.

Dlatego zwracamy się do Was, Drodzy Rodzice wyznający katolicką wiarę, abyście głęboko rozważyli proponowane zajęcia z edukacji zdrowotnej i nie wyrazili zgody na udział swoich dzieci w tych zajęciach. Wzór pisma do rezygnacji można znaleźć na stronie: takdlaedukacji.pl

Bp Wojciech Osiał

Przewodniczący Komisja Wychowania Katolickiego KEP

Na stronie internetowej Wydziału Nauczania Katechetycznego Diecezji Siedleckiej znajduje się Informator dla rodziców i nauczycieli. Edukacja zdrowotna do pobrania za darmo dla lepszego zrozumienia stanowiska Kościoła w Polsce nt. przedmiotu „Edukacja zdrowotna”.

Intencje Mszy św.

Kościół św. Józefa
jest otwarty od 6.00 do 19.00.

Poniedziałek, 1 września 2025 r.	
DZIEŃ POWSZEDNI XXII TYGODNIA OKRESU ZWYKŁEGO <i>czytanie (1 Tes 4, 13-18), Zmartwychwstanie umarłych Ewangelia (Łk 4, 16-30), Jezus nieprzyjęty w Nazarecie</i>	
6.30	Gregoriana: + Krystyna Trębickiego + Andrzeja Małka
7.00	+ Stefana Soczewkę + Bronisława, Bronisławę, Kazimierza Gałązków; + Jarosława Jaroszczyka; + Leontynę, Wiesława, Łukasza Troć + Annę Wysocką (18 R); + Józefa, Janinę, Stanisława i Henryka
8.00	W intencji uczniów, nauczycieli, wychowawców i rodziców z okazji rozpoczęcia nowego roku szkolnego
9.00	W intencji I Katolickiego Liceum Ogólnokształcącego w Siedlcach
10.00	W intencji Katolickiej Szkoły Podstawowej w Siedlcach
18.00	Gregoriana: + Teresę Orzyłowską + Bronisława, Wacławę i Mariana + w czyściu cierpiących + Stanisława Stańczuka (R); + żonę Halinę Stańczuk
Wtorek, 2 września 2025 r.	
DZIEŃ POWSZEDNI XXII TYGODNIA OKRESU ZWYKŁEGO <i>czytanie (1 Tes 5, 1-6. 9-11), Chrystus umarł za nas, abyśmy razem z Nim żyli Ewangelia (Łk 4, 31-37), Uzdrawienie opętanego</i>	
6.30	Gregoriana: + Krystyna Trębickiego + Marka Gładkowskiego
7.00	Dz.-bł. w 4. urodziny Aleksa, o Boże błogosławieństwo, opiekę św. Józefa i Matki Bożej + Ryszarda Kupę + Grażynę Strzałek (10 R) + Kazimierza Dąbrowskiego
18.00	Dz.-bł. w 25. rocznicę ślubu Anety i Jakuba, o zdrowie, Bożego błogosławieństwo, opiekę Matki Bożej i św. Józefa Gregoriana: + Teresę Orzyłowską + Stefana Ciecierę + Rafała Krzewniaka (12 R) + ojca Stefana; + dziadka Stefana (R); + Andrzeja, Ryszarda i Stanisławę
Środa, 3 września 2025 r.	
WSPOMNIENIE ŚW. GRZEGORZA WIELKIEGO, PAPIEŻA I DOKTORA KOŚCIOŁA <i>czytanie (Kol 1, 1-8), Pozdrowienie i dziękczynienie za wiarę Kolosan Ewangelia (Łk 4, 38-44), Liczne uzdrowienia</i>	
6.30	Gregoriana: + Krystyna Trębickiego + Edwarda (39 R) i Mariannę; + z rodziny Osików i Dmowskich + Romana
7.00	+ Alinę Olszewską + Stefana Soczewkę + Władysława Tuleja
18.00	Dz.-bł. w 20. rocznicę ślubu Agnieszki Marka Ryszczuk, o Boże błogosławieństwo, opiekę Matki Bożej i św. Józefa dla nich i ich córki Gregoriana: + Teresę Orzyłowską + męża Józefa Duka; + z rodziny W intencjach zanoszonych przez wstawiennictwo św. Józefa: Dz.-bł. w intencji rodziny, o Boże błogosławieństwo, opiekę Matki Bożej, dary Ducha Św., mocną wiarę i łaskę zdrowia dla wszystkich członków rodziny W intencji Róż Różańcowych dzieci i rodziców, o Boże błogosławieństwo, opiekę Matki Bożej i św. Józefa W intencji 15. urodziny Patryka, o Boże błogosławieństwo, opiekę Matki Bożej, Św. Rodziny i św. Patrona Dz.-bł. w 16. rocznicę ślubu Justyny i Rafała, o Boże błogosławieństwo, opiekę Matki Bożej, wstawiennictwo św. Józefa, dary Ducha Św. na każdy dzień dla nich i ich dzieci + Agnieszkę Zbierchowską + w czyściu cierpiących + Edwarda Mirońskiego; + z rodziny

Czwartek, 4 września 2025 r.	
DZIEŃ POWSZEDNI XXII TYGODNIA OKRESU ZWYKŁEGO <i>czytanie (Kol 1, 9-14), Modlitwa Pawła o postęp duchowy Kolosan Ewangelia (Łk 5, 1-11), Cudowny połów ryb i powołanie apostołów</i>	
6.30	Gregoriana: + Krystyna Trębickiego + Krzysztofa Koziola + Ryszarda Kupę
7.00	Dz.-bł. w intencji kapłanów posługujących w naszej parafii, o obfitość Bożych łask; o dobre i liczne powołania kapłańskie, zakonne i misyjne Dz.-bł. w 31. rocznicę ślubu Iwony i Mirosława Radomyskich, o Boże błogosławieństwo, opiekę Matki Bożej i św. Józefa oraz w intencji ich córki Karoliny, o potrzebne łaski + Stefana Soczewkę
18.00	Dz.-bł. za kapłanów i osoby życia konsekrowanego, o wypełnienie się woli Bożej w ich życiu, dar żywej wiary Dz.-bł. w 26. rocznicę ślubu Anny i Arkadiusza, o Boże błogosławieństwo, opiekę Matki Bożej i św. Józefa dla nich i ich dzieci Gregoriana: + Teresę Orzyłowską + Saturnina, Marię, Romualdę, Józefa; + z rodziny Bielawskich i Nowelów + Helenę i Andrzeja Kozaków
Piątek, 5 września 2025 r.	
DZIEŃ POWSZEDNI XXII TYGODNIA OKRESU ZWYKŁEGO <i>czytanie (Kol 1, 15-20), Wszystko zostało stworzone przez Chrystusa i dla Niego Ewangelia (Łk 5, 33-39), Nowość nauki Jezusa</i>	
6.30	Dziękczynna za otrzymane łaski Gregoriana: + Krystyna Trębickiego + Mariannę Lech
7.00	Dz.-bł. w 45. urodziny Agnieszki, o Boże błogosławieństwo, opiekę Matki Bożej, wstawiennictwo św. Józefa dla niej i jej rodziny + Kazimierza; + rodziców obojga stron rodziny + Jana Kępkę
18.00	Wynagradzająca Najświętszemu Sercu Pana Jezusa, za grzechy własne i całego świata W intencji dzieci, które w tym roku przystąpiły do I Komunii Św. i ich rodziców Dz.-bł. w intencji Pań z Caritasu, o Boże błogosławieństwo, opiekę Matki Bożej i wstawiennictwo św. Józefa Gregoriana: + Teresę Orzyłowską + ks. Jerzego Janowskiego (1 R)
Sobota, 6 września 2025 r.	
DZIEŃ POWSZEDNI XXII TYGODNIA OKRESU ZWYKŁEGO <i>czytanie (Kol 1, 21-23), Bóg pojednał nas z sobą przez śmierć Chrystusa Ewangelia (Łk 6, 1-5), Chrystus jest Panem szabat</i>	
6.30	Gregoriana: + Krystyna Trębickiego + Dariusza Szczepanika
7.00	Wynagradzająca Niepokalanemu Sercu Maryi za grzechy własne i całego świata; o wyzwolenie z uzależnień + Leona Szymańskiego (35 R) + Kazimierza Dąbrowskiego + córkę Barbarę (R) + Edwarda, Rozalię, Jana Kucińskich; + Edmunda Kozickiego; + dziadków obojga stron rodziny
16.00	Ślub
18.00	Wynagradzająca Niepokalanemu Sercu Maryi za grzechy własne i całego świata Gregoriana: + Teresę Orzyłowską + Marię Pazio + Wiesława (8 R); + z rodziny Kozaków i Siurków
Niedziela, 7 września 2025 r.	
XXIII NIEDZIELA ZWYKŁA <i>1. czytanie (Mdr 9, 13-18), Prawdziwa mądrość 2. czytanie (Flm 9b-10. 12-17), Wszyscy są braćmi Ewangelia (Łk 14, 25-33), Kto nie wyrzeka się wszystkiego, nie może być uczniem Jezusa</i>	
7.00	Gregoriana: + Krystyna Trębickiego + rodziców Rozalię (34 R), Wacława; + brata Ryszarda; + siostry Helenę i Wandę; + z rodziny Krzyckich, Replinów, Omieciuchów i Terechów

8.30	+ Stanisława (18 R); + Halinę, Józefa i Wiktorię Stańczuk + Zdzisława, rodziców, dziadków, teściów; + Ryszarda
10.00	Dz.-bł. w 2. rocznicę ślubu Sylwii i Kamila, o Boże błogosławieństwo na dalsze lata życia, opiekę Matki Bożej i św. Józefa Dz.-bł. w intencji Beaty z okazji imienin, o Boże błogosławieństwo, opiekę Matki Bożej i św. Józefa dla niej i całej rodziny <i>Gregorianka:</i> + Teresę Orzyłowską + Franciszkę Żelechowicz
12.00	Za Parafian Dz.-bł. w 3. urodziny Bianki, z prośbą o Boże błogosławieństwo, opiekę Matki Bożej i św. Józefa, łaskę zdrowia na dalsze lata życia + Apolonię, Jana, Jerzego; + z rodziny Kajków i Serzysków
16.30	+ Aleksandra Dębskiego (12 R)
18.00	Dz.-bł. w 18. rocznicę ślubu Katarzyny i Jakuba Trociów, o Boże błogosławieństwo, opiekę Matki Bożej i św. Józefa na dalsze lata wspólnego życia, łaskę zdrowia, dary Ducha Św. dla nich i ich córek Zuzanny i Wiktorii

Tydzień w naszej parafii

■ PONIEDZIAŁEK, 1 września

- 8.00 – Msza św. – rozpoczęcie roku szkolnego
- 9.00 – Msza św. – I Katolickie Liceum Ogólnokształcące w Siedlcach
- 10.00 – Msza św. – Katolicka Szkoła Podstawowa w Siedlcach
- 16.00-18.00 – Adoracja Najświętszego Sakramentu
- 17.15 – Modlitwa różańcowa – KZR nr 2

■ WTOREK, 2 września

- 16.00 – 18.00 – Adoracja Najświętszego Sakramentu
- 17.15 – Modlitwa różańcowa – Apostolstwo Pomocy Dusiom Czyśćcowym
- 18.00 – Msza św.

■ ŚRODA, 3 września

- 16.00 – 18.00 – Adoracja Najświętszego Sakramentu i spowiedź św.
- 17.00 – Różaniec do św. Józefa
- 17.45 – Nowenna do św. Józefa z odczytaniem intencji
- 18.00 – Msza św. sprawowana w intencjach podanych przez wstawienictwo św. Józefa

■ CZWARTEK, 4 września

Pierwszy Czwartek Miesiąca – dzień modlitwy o powołania do kapłaństwa i życia zakonnego

- 16.00 – 18.00 – Adoracja Najświętszego Sakramentu
- 17.15 – Modlitwa różańcowa – KZR nr 2
- 18.00 – Msza św. o nowe powołania do kapłaństwa i życia zakonnego oraz nabożeństwo
- 19.00 – 21.00 – Adoracja Najświętszego Sakramentu w ciszy

■ PIĄTEK, 5 września

Pierwszy Piątek Miesiąca

- Spowiedź w czasie Mszy świętych
- 6.30 – Msza św.
- 7.00 – Msza św. i nabożeństwo wynagradzające Najświętszemu Sercu Pana Jezusa
- 16.00 – 18.00 – Adoracja Najświętszego Sakramentu
- 17.15 – spowiedź św.
- 17.30 – Nabożeństwo Pokutne i wynagradzające Najświętszemu Sercu Pana Jezusa

■ SOBOTA, 6 września

Pierwsza Sobota Miesiąca

- 6.30 – Msza św.
- 7.00 – Msza św. i nabożeństwo wynagradzające Niepokalanemu Sercu Maryi
- 7.45 – Modlitwa różańcowa Krucjaty Wyzwolenia Człowieka o wyzwolenie z nałogów
- 16.00 – Ślub
- 18.00 – Msza św. Wynagradzająca Najświętszemu Sercu Maryi
- 18.45 – Modlitwa różańcowa, 15 – minutowa medytacja i nabożeństwo wynagradzające

■ NIEDZIELA, 7 września

Pierwsza Niedziela Miesiąca

- 7.00 – Msza św.
- 8.30 – Msza św.
- 10.00 – Msza św., adoracja Najświętszego Sakramentu, procesja eucharystyczna i spotkanie z członkami Kół Żywego Różańca
- 12.00 – Msza św. z udziałem dzieci
- 13.00 – 16.30 – Adoracja Najświętszego Sakramentu w ciszy
- 18.00 – Msza św.

ŚWIĘTY TYGODNIA

1 września wspomnienie bł. Bronisławy (1204-1259)

Błogosławiona Bronisława – pomocna dłoń w cierpieniu i epidemii.

Urodziła się w pierwszych latach XIII stulecia na Śląsku opolskim. Pochodziła z rodu Odrowążów, z którego wywodził się również św. Jacek. W wieku szesnastu lat wstąpiła do klasztoru Panien Norbertanek na Zwierzyńcu pod Krakowem, gdzie wiodła życie zakonne przez 40 lat. Bronisława żyła w bardzo trudnych czasach. Wraz z siostrami zakonnymi musiały kryć się przed Tatarami w okresie ich najazdów. W 1224 r., w czasie zarazy pod zwierzchnictwem Bronisławy, norbertanki z wielkim zaangażowaniem służyły chorym, rozdawały leki, ubrania, czy karmiły głodnych. Po nawałnicy tatarskiej rozpoczęły odbudowę drewnianych domów klasztornych. Starając się o jedzenie czy ubranie dla osieroconych dzieci, wszystkich biednych oraz głodnych, Bronisława dawała im przede wszystkim swoją miłość i wychowanie, dokonując cudów poświęcenia. Nigdy nie przestała służyć ludziom. Kiedy w późniejszych wiekach, w Krakowie szalała zaraza cholery, mieszkańcy Zwierzyńca twierdzili, że to właśnie dzięki modlitwom wystawienniczym do Bronisławy, epidemia ominęła ich dzielnicę i wkrótce wygasła.

Początek kultu Bronisławy wiąże się z rokiem 1518, gdy starania o kanonizację św. Jacka zostały poparte przez króla Zygmunta Starego. Uroczystość kanonizacyjna św. Jacka, która odbyła się w 1594 r., wpłynęła także na rozsławienie Bronisławy. Czczono ją przez kolejne wieki, a głównie wtedy, gdy kraj nawiedzały klęski żywiołowe i najazdy nieprzyjacielskie. Szczególną cześć oddawano jej na Górze Sikornik. Ludność ze Zwierzyńca wierzyła, że Bronisława ukazuje się na tym wzgórzu. W latach 1702-1703 dla uczczenia tego miejsca postawiono tam kapliczkę i zawieszono w niej obrazy z życia Bronisławy.

23 sierpnia 1839 r. Święta Kongregacja Obrzędów zatwierdziła wydanym dekretem cześć oddawaną przez sześć wieków Bronisławie. Ojciec Święty Grzegorz XVI zaliczył ją do rzędu Błogosławionych Patronów Polski.

Warto zanosić do niej swoje gorące modlitwy i prosić mistyczkę o wołanie za nami w trudnych czasach. (opr. AZ)

Jubileusz 2025 – Pielgrzymi nadziei

Historia jubileuszy cz. XII

XI JUBILEUSZ

Papież Urban VIII 29 kwietnia 1624 bullą Omnes Gentes ogłosił Jubileusz na rok 1625. Wielkiej łaski odpustu jubileuszowego udziela papież 28 stycznia 1625 r. wszystkim wiernym, a także tym, którzy nie mieli możliwości przyjazdu do Rzymu, w tym więźniom i chorym (bullą Pontificia sollicitudo). Na początku roku jubileuszowego dociera do Rzymu epidemia. W obliczu zachorowań papież 30 stycznia w liście Paterna dominici gregis cura, informuje o zastąpieniu wizyty w bazylice Najświętszej Maryi Panny na Zatybrzu, a wizyty w Siedmiu Kościołach zastąpiono kościołami Św. Sebastiana, Św. Pawła i Św. Wawrzyńca. W tamtym roku do Rzymu dotarło około pół miliona pielgrzymów. (G.Ł-K)

Zapowiedzi

■ **Jarosław Mroczek i Anna Mroczek**, związani cywilnie z parafii Św. Józefa w Siedlcach – *zapowiedź 2*

■ **Adrian Starak**, kawaler z parafii Św. Józefa w Siedlcach i **Sylwia Włodarczyk**, panna z parafii Nawiedzenia NMP w Serocznym – *zapowiedź 3*

Ktokolwiek by wiedział o przeszkodach małżeńskich pomiędzy wymienionymi narzeczonymi ma obowiązek powiadomić o tym kapłana pracującego w parafii.

Wspólnota to coś więcej niż zadania i cele

Ksiądz Marcin Komoszyński, który 1 lipca rozpoczął pracę w naszej parafii, posługę duszpasterską pełni od 12 lat. 15 czerwca 2013 r. przyjął święcenia kapłańskie, później pełnił obowiązki wikariusza na parafiach w Zbuczynie i Międzyrzeczu, a przez ostatni rok w Sobieniach Jeziorach. Przez trzy lata formował się i posługiwał w ruchu Dzieło Maryi – Focolare.

— Z ruchem Focolare zetknąłem się już w seminarium. Jako diakon wyjechałem do Loppiano koło Florencji, gdzie spędziłem rok. Później, będąc już wikariuszem, cały czas uczestniczyłem w spotkaniach kapłańskich i rekolekcjach, które odbywały się w ramach działalności tego ruchu. W 2021 r. dostałem zgodę biskupa, by przez trzy lata żyć i rozwijać się w tej wspólnotcie. Połowę tego czasu spędziłem w Trzciance koło Wilgi, w powiecie garwolińskim, gdzie znajduje się ośrodek ruchu Maryi, tzw. Miasteczko Fiore. To centrum rekolekcyjno-formacyjne, w którym na co dzień realizuje się charyzmat jedności i miłości. Druga połowa tego okresu to wyjazdy za granicę do Włoch oraz do podobnego miasteczka formacyjnego niedaleko Belem w Brazylii. Po trzech latach, w 2024 r. wróciłem do posługi w diecezji.

■ Co czuje kapłan, kiedy przychodzi do nowej parafii?

— Zmęczenie kolejną przeprowadzką, która generuje przymusowy remanent i wyrzucenie wielu rzeczy. Za każdym razem okazuje się, że gromadzimy i przetrzymujemy wiele niepotrzebnych przedmiotów. Do tego dochodzi stres związany z zakresem obowiązków. Nie przeżywam tej zmiany tak bardzo emocjonalnie, raczej skupiam się na zadaniach, które zostaną mi przydzielone. Z mojego doświadczenia wynika, że w każdym miejscu znajdzie się grupa ludzi, którzy będą otwarci na współpracę i tacy, którzy zbudują wokół siebie mur.

■ Kiedy ksiądz poczuł powołanie do kapłaństwa?

— Nie ma takiego zwrotnego momentu, w którym nagle odkryłem, że Bóg mnie powołał do służby. To był proces rozeznawania. Pod koniec nauki w gimnazjum i przez czas szkoły średniej moje życie religijne zaczęło dojrzewać. Częściej uczestniczyłem w rekolekcjach, wyjazdach formacyjnych, chodziłem na pielgrzymki. Poznałem wielu młodych, pobożnych, dobrych ludzi. Kiedy zacząłem zastanawiać się, co zrobić ze swoim życiem, pojawiła się myśl o służbie Bogu. Ona z czasem na dobre zagościła w moim sercu. I chociaż początkowo bardziej myślałem o życiu zakonnym, ostatecznie zdecydowałem się na seminarium.

■ Co jest dla księdza najtrudniejsze w kapłaństwie, a co przynosi najwięcej radości?

— Najtrudniejsza jest bezsilność. Kiedy bardzo chcę komuś pomóc, a nie mogę, bo brakuje woli współpracy albo oczekiwania jest takie, że uzdrowienie ciała czy duszy ma przyjść natychmiast, a tak się nie dzieje. Spotkanie z ludzkim

Ksiądz Marcin Komoszyński

cierpieniem mnie też boli i dotyka. Z kolei największą radością w ostatnich latach jest dla mnie liturgia i życie Słowem Bożym. Z tym są związane najpiękniejsze momenty mojej drogi kapłańskiej.

■ Parafianie już zdążyli się zorientować, że ksiądz pasją jest sport i startowanie w triathlonach.

— Mój sportowy rozwój przebiegał równocześnie z pracą duszpasterską. Na pierwszej parafii zacząłem biegać, na kolejnej już udało mi przebiec maraton, a później ultramaraton. W końcu, dzięki temu, że znalazłem się wśród ludzi o podobnych zainteresowaniach, rozpocząłem przygotowanie z triathlonem, czyli dyscypliną, która łączy pływanie, jazdę na rowerze i bieganie. Trzy razy udało mi się zaliczyć najtrudniejsze zawody triathlonowe czyli Ironmana. Może spróbuję jeszcze w przyszłym roku. Często trenuję, więc proszę się nie dziwić, jak ktoś z parafian zobaczy mnie biegnącego ul. Kaczyńskiego i proszę mi wybaczyć, jeśli nie zareaguję na pozdrowienie. To będzie tylko oznaczało, że jestem zmęczony i skupiony na ukończeniu biegu.

■ Jakie wartości ceni ksiądz w życiu najbardziej?

— Największą wartością jest Pan Bóg. Kolejną, i to wynika z mojej formacji w ruchu Dzieło Maryi Focolare, jest wspólnota i jedność. Bardzo cenię ludzi, którzy chcą budować prawdziwą wspólnotę, taką do której zostaliśmy wysłani przez Boga, czyli do miłości wzajemnej. To bardzo trudne, dla mnie też. Wspaniale, gdy ludzie mimo swoich wad, codziennych zmagań, próbują stworzyć wspólnotę opartą na miłości, a nie tylko na realizacji konkretnych celów, nawet jeśli są one dobre. Gdy traktujemy wspólnotę tylko zadaniowo, często rozmieniamy się na obowiązki, a brakuje miłości, nawiązywania głębszych relacji. W prawdziwej wspólnotcie nie możemy traktować siebie przedmiotowo, na zasadzie trzymam z konkretnymi ludźmi, bo są mi potrzebni do realizacji pewnych działań. To musi być coś więcej.

■ Czego księdzu życzyć na początku pracy w naszej parafii?

— Żeby nam się udało stworzyć prawdziwą wspólnotę opartą na jedności i miłości.

Z ks. Marcinem rozmawiała Edyta Zdunek

HUMOR JEST ZAWSZE DOBRY

ZIELONYM DO GÓRY

Młodzież w pierwsze dni szkoły pojechała do lasu na akcję sadzenia drzew. Leśniczy tłumaczy:

- Pamiętajcie sadzonki drzew trzymamy zawsze zielonym do góry!
- To oczywiście, bo wszystkie korzenie rosną w dół.
- Nie wszystkie. Niektóre mają korzenie u góry.
- Na przykład jakie?
- A na przykład nasze zęby w górnej szczękę.

SIERPNIOWA KONSULTACJA

Pan Janek zapisał się na wizytę u swego lekarza rodzinnego. Pyta doktora:

- Panie doktorze, jaką gimnastykę najlepiej stosować przy mojej otyłości?
- Przede wszystkim musi pan wcześniej wstawać.
- Z łóżka?
- Nie. Od stołu.

ULUBIONY

Po pierwszych dniach szkolnych lekcji babcia pyta wnuczkę:

- Kasiu, jaki przedmiot najbardziej lubisz w szkole?
- Dzwonek, babciu!

MIESZKANKO

Koleżanka zaprasza koleżankę do zobaczenia zakupionego kilka dni temu mieszkania w stanie deweloperskim. Właścicielka mówi:

- Mieszkam sama, więc nie potrzebuję dużego mieszkania. Podoba ci się ten układ?
- Tak. Najbardziej podobają mi się te dwie wnęki na szafy.
- Jakie wnęki? To nie wnęki, to moje dwa pokoiki.

A NAM WSZYSTKO JEDNO

W ostatnie dni sierpnia sąsiedzi siedzą w ogródku, rozmazyli się i rozmawiają o ludzkich pragnieniach:

- Dla lekarza jest dobrze, kiedy jesteś chory.
- Dla adwokata jest dobrze, kiedy wpadłeś w tarapaty.
- Policja jest zadowolona, kiedy dzięki tobie może poprawić statystyki.
- Mechanik się cieszy, kiedy ci samochód padnie.
- I tylko złodziej życzy ci bogactwa i dobrobytu!

(opr. xHD)

Tygodnik „Opiekun” w nakładzie 1200 egz. wydaje
Parafia św. Józefa, Siedlce, ul. Sokołowska 124,
tel. 25 640 28 28. Druk. NOWATOR. Konto parafii.
31 1500 1663 1216 6007 9961 0000

Redaguje zespół. ks. Sławomir Olopiak, ks. Henryk Drozd, ks. Jacek Sawczuk, Grażyna Łuka-Karcz, Marek Stasiuk, Edyta Zdunek, Agata Zielińska.
Uwaga współpracownicy redakcji. Materiały do „Opiekuna” nadsyłamy na adres:

kancelaria@josefsiedlce.pl najpóźniej do poniedziałku poprzedzającego ukazanie się gazety.
Kancelaria Parafialna czynna w dni powszednie w godz. 16.00-17.30. W niedziele nieczynna.